

BAYAT

№ 12 (594)

Əlisəmid Kür

DƏNSİZ DƏYİRMAN DAŞLARI

Fırlanır dəyirman daşı
 Baxıram, başım fırlanır.
 Fırlanır dünya başıma
 Torpağım, daşım fırlanır.
 Saçı-saqqalı ağarmış
 Sığal çəkmə alt daşına, üst daşına.
 Un ələnmir üst-başına.
 Dənsiz dəyirman daşları qəm ələyir,
 Dərd üyüdür ömrün qışına.
 Bu çərxi-dövrən daşları
 Dəyir, bir-birinə dəyir.
 Dənsiz dəyirman daşları
 Yeyir, bir-birini yeyir.
 Acıdı dəyirman daşları
 Dən gözləyir əvvəl-axır.
 Tanrı dinmir, Tanrı susub
 Çöreyimiz daşdan çıxır.

ATAMIN AYAQLARI

Hara getdim dara düşdüm
 Atamın ayaqları süründü arxamca
 İndi
 Atamın ayaqları Sibirdi
 Özü kimi ayaqları da yuxusuz
 Üz sürtdüm ayaqlarına,
 Qəlpə giziltisindən
 Diksindi qulaqlarım.
 Çəliyi ayaqlarına başdaşı Atam!
 Səcdənə gəldim,
 Ayaqlarını suya qoy,
 Dirilik suyu kimi
 ayağının suyunu içim Atam oy!
 Əlimdən nə gəlir daha
 Ayaqlarımı verim, yeri, Atam!
 Laylay atam, ayaqlarına laylay!
 Ayaqları yuxusuz, əlləri oyaq,
 üreyi dipdiri Pir Atam!

ALO, MƏN SƏNİ GÖRÜRƏM

Yuxarı mərtəbədən gələn mahnı
 Üreyimi göynədən vaxtda
 əllərim qoynumda
 uzanmışam çarpayıda.
 Tavandan, divarlardan
 Kədərli üzlər,
 Dilxor maskalar asılır
 Səni düşündükcə, qızım!
 Hər oxunan nəğmə
 Bir doğma anı yada salar,
 Hər tanış səs bir doğma üzü
 Canlandırır gözlərimizdə
 Telefon zəngi.

-Alo, Bakıyla danışın.
 -Al-lo! Qızım, sənsənmi?!

-
 -Al-lo!
 2400 kilometrlik həsrətin içində
 Qatar keçdi deyəsən.
 Bir zahı bulud
 Silkələdi telefon xətlərini.
 Yüz saniyəlik sükutun arxasına
 Sığdı bir insan ömrü.
 -Alo! Alo!!
 -A-ta! A-ta!
 Üzün yadımdan çıxır,
 İlğim axır dalğa-dalğa
 Yaddaşımın dörd olmuş gözündən.
 Yuxu da yalanmış, fotoşəkil də yalan
 -Alo! Alo!
 -Ata, məni eşidirsən?
 -Al-lo, mən səni görürəm, qızım

UZUN AYRILIQDAN SONRA

Uzun ayrılıqdan sonra dönəndə Vətənə
 Kimi qucaqlasam birinci,
 Qarşıma çıxanların heç biri inciməz.
 Bir dost yazmışdı mənə:
 "Sən qəribəsən, biz-yol gözləyən."
 Məni qarşılayanların
 Heç biri inciməz, anam,
 Səni qucaqlasam hamıdan əvvəl.
 Uzun ayrılıqdan sonra
 Yenidən sevmək
 Yenidən doğulmaq kimi gəlir insana,
 İzn ver oğluna yenidən doğulmağa,
 Aç qoynunu, ana!
 Qol-boyun gördükcə bizi
 Dostlar da başlayar
 Bir-birini qucaqlamağa.

QAN-TƏR İÇİNDƏ

Əqrəbləri itmiş saat kimiyəm,
 Vaxt ölür, çökür içimdə.
 Cin çapmış at kimiyəm,
 Qan-tər içindəyəm, anam,
 Qan-tər içində.
 Zaman dolaşır nə qovğasında
 Şeytan-mələk davasında
 Üreyim əlimdən gedir,
 Çırpınır qollarım qoynumda,
 Gecəm qan-tər içində, anam,
 Günüm qan-tər içində.
 Bu əlim, bu da lal dilim,
 Sözü xəmir kimi yoğuran dilim,
 Cadar-cadar, dilim-dilim
 Söz əkib-becərən dilim,
 Sözüüm qan-tər içində, anam,
 Dilim qan-tər içində,
 Alnımın qırıq yerindən
 Taleyin çaparı keçir.
 Bu yurdun süyer yerindən
 Bir ölüm qatarı keçir,
 Elim qan-tər içində, anam,
 Obam qan-tər içində.
 Toxdayıb, səbrimdən asıldım,
 Buğlanıb, ruhumdan asıldım,
 Can hamı, qəbrimə qısıldım,
 Söndüm qan-tər içində, anam,
 Öldüm qan-tər içində.

ADAŞIM, BALABANÇI KOR ƏLİSƏMİD

- Bir adaşım yaşayır Kürdəmirde,
 Muradxanlı kəndində
 Gecəyarı ekranda gördüm
 Xəzər TV-də.
 Əvvəl-əvvəl danışmadı, dinmədi,
 dizləri üstə gözləri yol çəkdi
 barmaqlarımın.
 Sonra adamlar yığışıb
 könlünü aldılar onun,
 ovutdular.
 Çıxartdı üzə balabanı.
 Dedi, mənim işim balabanla, neylədi.
 Adaşım, balabançı kor Əlisəmid.
 Sonra gör neylədi
 adaşım, balabançı Kor Əlisəmid.
 Qəfil nəfəs verdi balabana,
 Sığalladı asta-asta,
 bala-bala.
 Asta çaldı balabanı.
 Hərəkəti yavaş-yavaş,
 bala-bala.
 Dağı arana daşdı, aranı dağa.
 Anasının balasını ağlatdı,
 balasının anasını ağlatdı.
 Qəribi çağırırdı qürbətdən,
 həsrətdən
 yolu-yolağa.
 Qəfil balabanı qoydu qırağa,
 Üreyinin işığı üzündə,
 üzü nur,
 üzü pir Əlisəmid.
 Çalğı çoxdan qurtarıb,
 nə baxırsan?
 Əlləri üzündə,
 gözləri barmaqlarının ucunda,
 adaşım, balabançı Kor Əlisəmid.

AD GÜNÜ KEÇİRMİR HƏBSXANALAR

Bir qədəh zəhər,
 boyu uzunlu ipək kəndir
 gətirdilər şairə ad günündə.
 Səslər gəldi qulağına:
 - İçək sənin sağlığına!
 İçmədi!..
 - İpək kəndir ölçülübdür boynuna,
 Keçmədi
 Pıçıldadı öz-özünə
 öz qanını içən şair,
 "Azadlıq" sözündən asılan şair:
 - Ad günü keçirmir həbsxanalar!
 Qismət etmə kafirə də
 kamerada, dar otaqda
 dönə saat kəfkinə;
 Neçə kilometr yol gəldi şair,
 Yol uzanır, yol uzanır
 Azadlığın ad gününə
 burulğanlar içindən
 Səsin gəlsin, Xəlil Rza,
 Səsin gəlsin,
 Ad günü keçirmir həbsxanalar!..

AĞI

Dəli çayların axarı
 suların səsinə bəlli.
 Mən keçdim,

Sən keçənmədin.
 Torpağım heeey!
 Sirri kor quyu dibində,
 Dərdi üzündən bəlli.
 Dəlisi ağıllı kimi,
 ağıllısı dəli kimi
 Millətim heeey!
 Tapdaq altda gözü qalan
 ocaq külündən bəlli.
 Qorxağı qaçmağından,
 İgidi ölümündən bəlli.
 Məmləkətim heeey!
 Yurdu talan olanım
 İndii həsrətlə qol-boyun.
 Ulayım qurdtək, ulayım
 Millətim heeey!
 Məmləkətim heeey!

DİLİNDƏ SONUNCU DUA

Dostum Rafael Aydınogluna
 Məni çox incitmə, Tanrım,
 Özün göndərən bəlayam.
 Mən şeytana papiş tikən
 Sənin ərköyün balanam.
 Nə Qurana əl basmışam,
 Nə də xaç çəkmişəm, Tanrım!
 Sənə qulaq asmamışam, -
 Sənnən çox çəkmişəm, Tanrım!
 Dərdin göyçəyin yollayan
 Gərək bəndəsin də duya.
 Qoymaya tövbə etməyə,
 Dilində sonuncu dua.
 Mən səndən küsmüşəm, Tanrım!
 Üzə durdum hansı haqla?
 Ömrü borc vermişən, Tanrım,
 Al ruhumu girov saxla!

DÜNYANIN YALAN GÜNÜ

Rəsul Rzaya

Ölümünlə aldatdın bizi
 aprelin birində - başlatdın günü.
 Yüyürdüm ölümün ardınca;
 İnsan axını yol vermədi
 çiyinimi verəm
 tabutun altına.
 Ölümün utana-utana gəlmişdi
 Fəxri xiyabana.
 Çəkinə-çəkinə,
 qızara-qızara
 girmişdi məzara.
 Amma Sən,
 "özün almışdın çiyinlə tabutunu".
 O gün köşklərdə çiçək qalmamışdı,
 O gün şəhli göz yaşlarıyla
 çiçəkləmişdi tabutun da!
 Səndən uzaq.
 Səndən nigarən
 ölümündən xəbərsizdi Nigarın
 Dilim sözə möhtac,
 əli gəlmirdi
 ölümünə nəğmə qoşmağa.
 "Bele olurmuş demək"
 dünyanın yalan günü
 adam aldatmaq?!
 Ölüm xəbəriylə
 adlamı aldatmazlar, ustad!

ƏDALƏT •

17 iyun 2017-ci il